

widzichu, na njeho trochu s bofa hladachu, ale, dokelž so jim ta wěz tak trochu dżiwna sdašche, wotkupichu jemu tola něscho a Ehlers mějesche sbože; drusy tež kupowachu, bórny bě wscho rospšedał a bě dobry dobytk měł. To bě sapoczatk k posdżišcho tak wulkotnemu „knihikupstwu syrotneje k hěže“.

Francka bě jene wotkasanje dostał — ale to bě dżiwne wotkasanje. Wěšty lékař, wuschikny w swojej wězy a pódla bohabojasny — jeho mjeno je Wischer — ležesche na smjertnym ložu, na kotrymž wot swojeho wěryšlneho a bohabojasneho pscheczela Franki swěrnu pomoz a woschewjazy troscht dostawasche w swojej pošlenej nusy. Jako mrějazy lékař Franckej božnje prajesche, poda jemu swoje najwjetšche bohatstwo jedyn rezept. Tutón rezept bě wopisanje někajšeho hacž dotal ludžom njesnateho lékařstwa, kotrež we wschelakich padach pomhasche, a s tutym lékařstwom bě tamny lékař spodzimonje wjele hojil. Francka tute lékařstwo dawasche po tamnym rezepte džělacž, a ludžo jo tak kupowachu, so dyrbjesche Francka dacž nowu hapytku twaricž, kotraž dolhi čas kóžde lěto 30,000 toleř, haj šamo 40,000 toleř dobytku pschinješe.

Duž bě po tajkim tamny šnadny rezept najkrašnišche wotkasanje, kotrež mějesche Frankowy wustaw. Najkrašnišche, šym prajil? Ně, to je trochu wjele prajene. Duž wosmu swoje šlowo wróczo. Pschetož scho by tola njebo August Hermann Francka k temu prajil, hdy bych chyzł tamne lékařstwo, njech je tež tak dobre bylo, ša najkrašnišche wudawacž. To wschał tola jeno czěla hojesche. — Ně, najkrašnišche a najbohatsche žohnowanje Bože pschińdže s darniweju rukow bohabojasneho a we lubosczi džělaweho nadobneho knjesa, semjana Korle Hildebranda s Kanstein. 24 lět dolho je tutón muž swoje samóženje a swoju móž we Barlinje Frankowym wustawam k lěpschemu pschinješl a sawostaji pschi swojej smjerczi Halskej syrotowni, kaž njebo Wischer, tež wěšty rezept, kiž pač njebě šhorym czělam k lěpschemu, kaž